

Goedemorgen!

Welkom bij de viering van Pinksteren zoals we dat vandaag vorm geven in de Baptisten Gemeente Elim Drachten.

Welkom samen met alle anderen die zijn afgestemd op deze beelden via de website van de gemeente. Een bijzonder idee overigens om te bedenken dat we op deze manier met veel meer bij elkaar zijn dan we in de zonder coronawerkelijkheid gewend zijn.

Misschien wel een zegen van deze tijd bedenk ik me. Dat de creativiteit die je nu nodig hebt om dat wat ten diepste je rijkdom is te delen met elkaar maakt dat er opeens ruimte is voor meer aan bereik.

De deur die we sluiten na 10.00u omdat de dienst begonnen is en mensen met slechte bedoelingen met de jassen op de kapstok dus maar beter een straatje om kunnen die deur is verdwenen.

Corona brengt ons zo bij Pinksteren. We staan met zijn allen op de virtuele straat en vertellen elkaar wekelijks wat ons raakt en wat we van harte met elkaar delen aan hoop, troost en verwachting. Zo houden we samen vol en wie weet is straks de kerk te klein, omdat al die mensen die nu kijken en via de website meeleven het wel eens in het echt willen zien. Dat zou mooi zijn. Welkom bent u sowieso straks in juli!!

Vandaag dus Pinksteren.

We lezen erover in Handelingen 2: Toen de dag van Pinksteren was aangebroken. De dag van pinksteren om te beginnen niet de pinksterdag zoals wij die nu vieren, Het gaat hier over het

Wekenfeest

Op verschillende plaatsen in de Bijbel kunnen we de voorschriften aangaande het Wekenfeest vinden. In [Ex. 34:22](#) staat: 'het feest der weken, der eerstelingen van de tarweoogst, zult gij vieren'. In [Lev. 23:16](#) staat dat Israël zeven volle weken moet tellen vanaf de sabbat die volgt op het Paasfeest: vijftig dagen.

Hieraan dankt het Pinksterfeest zijn naam. Het werd ook wel het feest van de 'vijftigste' genoemd. In het Grieks is dat: *pentacosta*. Daarvan is onze naam 'Pinksteren' afgeleid. Een feest dat aanleiding is voor joden en jodengenoten vanover de hele toenmalig bekende wereld om naar Jeruzalem te komen. De hele toenmalige wereld.

We lezen de namen van de landen die allemaal als een rand om de Middellandse zee liggen en zien de wereldkaart anno 35 na Chr voor ons geprojecteerd. Wij hier in de Lage Landen waren we al, maar niet in beeld en dus niet in tel.

Dat is dan wel direct een eerste bijzondere vaststelling. De Geest van God wordt uitgestort op een wel heel slim moment. Jeruzalem stad van de vrede en woonplaats van de God van Israël is stampvol feestgangers. Ze vieren het Wekenfeest, een oogstfeest en het feest van de vernieuwing van de wet ontvangen in de woestijn onderweg naar het land van de belofte.

Iedereen is op JHWH gericht bevrijder God die niet loslaat te zijn die Hij is.

Wezer, actief betrokken op zijn mensen in voor en in tegenspoed in ziekte en gezondheid in tijden van droogte en voorspoed op het land met leefregels die de relatie in stand houden. Een uitzonderlijke God zo volstrekt anders van aard en inhoud dan alles wat aan Goden wordt gekend en gedroomd in de landen rondom.

En dan gebeurt het. Op die bovenzaal de plm 120 Jezus getrouwen bij elkaar.

Compleet.

Na hemelvaart in afwachting van ... ja van wat eigenlijk? Is de angst al weg? Durven ze alweer op straat, of zijn nog altijd deuren en ramen gesloten uit angst voor de mensen buiten?

Dat maakt deze gebeurtenis tot zoiets uitzonderlijks.

Plotseling klonk er uit de hemel een geluid als van een hevige windvlaag. Het vulde het gehele huis en er verschenen aan hen een soort vlammen die zich als vuurtongen verspreidden en zich op een ieder van hen neerzette.

En

Allen werden vervuld van de heilige Geest en begonnen op luide toon te spreken in vreemde talen. Dat rumoer levert een volksoploop op, op de plek waar dit gebeurt.

En daarop doet Petrus uiteindelijk een stap naar voren en gaat op een Sinaasappelkistje staan en zoals ik ken van plaatjes van Pieter Jelles Troelstra zet het op een preken van Jewelste.

En niet zonder gevolg. De oproep om Jezus van Nazareth als de voorzegde Messias te aanvaarden nodigt 3000 mensen uit om zich te voegen bij een nieuwe beweging. Mensen die van de weg van Christus zijn. Een scheldwoord ontstaat. Christianoi. Het zal een geuzennaam worden Christenen. Het levert een bijzondere leefgemeenschap op. Mensen die wat ze hebben met elkaar delen als door de liefde van Christus geraakt weer in contact met de levende God bedenken dat hebben niet zijn is, maar zijn hebben. Je bent vriend, je bent beschikbaar voor wat aanzien ontbeert of kwetsbaar is en niet zonder jouw mogelijkheden kan, Niet een straatkrant kopen maar de straatkrantverkoper opnemen in je huis en wat je hebt is van hem zo hard als het van jou is.

Sociale ongelijkheid de wereld uit de Liefde regeert Ubi Caritas et Amor Deus ibi est. Waar zorg en liefde wonen is God aanwezig.

Zo'n groep valt op. Het spot met alle regels van de samenleving die ook dan is gebouwd op friends with benefits. De rijken worden rijker en de armen redden zich maar. En de mannen die God zichtbaar moeten maken, maken zich bij voorkeur zelf zichtbaar Met mooie mantels en gebedsriemen op de hoeken van de straat. Kun je mooi applaus in ontvangst nemen.

Het blijft niet zo. Mensen zijn ook gewoon maar mensen, en de eerste barsten in dit sprookje van de hemel op aarde doet zich voor als een echtpaar weliswaar meldt dat het alles geeft, maar met het oog op je weet maar nooit toch een appeltje voor de eigen dorst reserveert.

Pinksteren in een wereld die doortrokken is van een andere angst anno 2020

Hoe vier je dat en met welke betekenis?

Zoom je dan in op angst op Mensen gekluisterd aan het tvtoestel en horen dat in een restaurant even over de grens van mijn provincie 18 nieuwe besmettingen te melden zijn.

Gewoon als gevolg van onvoorzichtigheid. Zie je wel. Je kunt er niet Braziliaans luchtig over doen!! .

Even een supermarkt in om nog wat nodige boodschappen te scoren en je merkt dat het Virus nog altijd serieus te nemen is. Een ontsmet winkelkarretje en mensen om je heen voor wie het al gewoonte is geworden om in een eenrichting zaak elkaar ruimte te geven. Dat is mogelijk de winst van vandaag, dat je met je gevoel wat makkelijker bij de 120 op die bovenzaal komt. Die groep met een zelfgekozen quarantaine. Even op afstand uit angst je leven te verliezen. Want daar gaat het om. Dat maakt de uitstorting van de geest van God tot een echt punt van omkeer. Het is letterlijk de Angst te boven gekomen. Van ramen en deuren dicht uit vrees voor de meute buiten naar kabaal maken en ongekend enthousiast de straat op. Mensen moeten ervan weten. Jij bent geraakt tot in het diepst van je ziel en je leven is ervan op de kop geraakt. Nu geen zwijgen meer, maar spreken met een overtuiging ongekend.

De wet Radicaal vernieuwd, veel radicaler dan de feestgangers zich bedachten toen ze optrokken naar Jeruzalem en de graankorrel die in de aarde stierf kwam tot vrucht dragen. Veel overvloediger dan wie zich ook maar kon bedenken.

Een oogstfeest van een volstrekt andere orde. De Ruach van Jhwh, zijn adem, zijn geest doordrenkt de wereld. Heer onze Heer hoe bent u aanwezig en hoe onzegbaar ons nabij. U die gestadig met deze wereld bezig was, bent en zijn zal; onder uw vleugels rusten wij.

Dat is voor mij Pinksteren Stilstaan bij wat mijn leven draagt en mijn enthousiasme voedt. Mijn blik gericht op die man die mij uitnodigt zijn weg te gaan, omgeven van een troost en steun die mij laat weten Je bent geen wees, niet alleen, want zie ik ben met je alle dagen, voor zolang jij nodig zult hebben is er genoeg, meer dan genoeg En kijk om je heen. Zie de tekenen van liefde en trouw. In mijn eigen gezin, bij mijn kinderen in hun dromen over morgen en overmorgen, Hun lef om nieuwe uitdagingen aan te gaan. Niet te settelen voor hier en nu is al ok. Laten we vasthouden en niet verliezen. Niet die houding, maar met durf stappen zetten en vertrouwen op de draagkracht die er is en de liefde die hen omringt.

Welk onderling onderscheid mogelijk ook; je mag er zijn en bent een van ons zoals Hij een van ons was en ons is van de wereld en de wereld is van ons.

Het zou mooi zijn wanneer een Virus met de naam Corona ons helpt om dat wat we kwijt waren, en nu weer zien, vast te houden. Zicht te houden op mensen in eenzaamheid, en zicht houden op hen die in die realiteit van betekenis zijn met hun talenten en zorg. Ze scoorden applaus in de afgelopen tijd en Pinksteren zou ons kunnen inspireren om dat applaus niet te laten verstommen. Niet voor niets is Pinksteren ook een zendingsfeest. Ga erop uit en laat de wereld weten dat Jezus de Christus is. We ontmoeten elkaar vandaag als geraakte mensen die weet hebben van vuur en vlam, van hartstocht en passie, van bewogenheid en omzien, van verlangen en dadendrang. In ons hart brandt een vuur dat met geen water is te blussen en met geen angst tot zwijgen is te brengen. We kwamen de angst te boven! We richten er tekenen van op in handen en voeten geven aan een liefde die zichzelf niet zoekt te behagen of te voeden, maar de ander wil zien, wil verstaan en recht doen. Zoals Hij, die ons in alle dingen voorging.

Dwars door de dood naar het Leven ongekend. Hij van de wereld op de kop, van de laatsten de eersten, van ongezien naar in het volle licht, van oneerlijk ziek naar grenzeloos genezen. Van dát feest richten we een teken op. Niet aan het begin maar aan het eind:

Licht dat terug komt
Hoop die niet sterven wil
Vrede die bij ons blijft.

Amen.

